

JAN FOLTYNOWICZ (1899-?)

Urodził się 12 stycznia 1899 roku w Pogorzeli. Jego rodzicami byli Ignacy i Anastazja z domu Szczepańska. Od 17 listopada 1918 roku do 27 grudnia 1918 roku należał do Rady Robotniczo-Żołnierskiej. Kiedy wybuchło powstanie wielkopolskie, wziął czynny udział w oswoobodzeniu Pogorzeli, m.in. przy zdobyciu posterunku żandarmerii składającego się z 10 żandarmów i 24 żołnierzy, sprowadzonych przez ówczesnego burmistrza Zukenika. Zdobyto wówczas karabiny i 2 skrzynie amunicji. Po zdobyciu posterunku żandarmerii brał udział w przejmowaniu urzędów państwowych w Pogorzeli i okolicach. Kiedy zapadła decyzja, o przyłączeniu „Oddziału Pogorzelskiego” do batalionu koźmińskiego, rozpoczął regularne szkolenie. Oddział został 27 stycznia 1919 roku postawiony w stan pogotowia bojowego, a 31 stycznia otrzymał rozkaz wymarszu na front.

Oddział 1 lutego wyruszył do Koźmina, gdzie po uzupełnieniu stanu osobowego, jako II kompania koźmińska pod dowództwem sierż. Wojciecha Kucharczyka wyruszyła na front pod Rawicz i Miejską Górkę. Razem z kompanią wziął uczestniczył w walkach w rejonie wsi Dąbrówka, Żołędnica i Łaszczyn. Wyróżnił się w walkach pod Dąbrówką, gdzie oddział sierż. Roszkownego rozgromił kompanię niemiecką i zdobył 4 działa i wiele broni i amunicji. Od 26 lutego razem z kompanią skierowany został do obsadzenia linii demarkacyjnej w rejonie Ostrzeszowa. Zasłużył się zwłaszcza przy odnajdywaniu niemieckich kabli telefonicznych, za co został wyróżniony przez dowódcę pułku płk. Stanisława Thiela. Po zakończeniu powstania powrócił do domu i zajął się rolnictwem. Pełnił także funkcje prezesa Koła ZBoWiD w Pogorzeli.

Data jego śmierci nie jest znana.

Za udział w powstaniu wielkopolskim został 6 grudnia 1957 roku odznaczony Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym.